

Előhang a Rakott 2012. június 28-i műsorához

A Rakott arra épít, hogy a futball-eb - a műsorunk után percekkel kezdődő mérkőzéssel - a célegyenesébe érkeznek: már csak a döntő marad hátra. Témája a magyar csapat nélkül is lezajló foci-eb mérlege: sportbeli, gazdasági, nemzetközi, politikai és nézői megítélése, objektív-szubjektív számvetése. Szólunk a közvetítések honi tálalásának, a stúdió-beszélgetéseknek és a szakkomentároknak a változó színvonaláról, és a 3 hetet kitöltő események egyéb magyar vonatkozásairól, nekünk szóló tanulságairól is.

Két vendégünk a labdarúgás elkötelezett, mégis tárgyilagos híve és krónikása: Murányi András főszerkesztő-helyettes és Pető Péter szerkesztő-újságíró. Mindkét úr jeles, satirikus publicista is: ezért talán nem csak a labda fog jelképesen gurulni. Műsorvezető: Kolláth György

Adásmenet a Rakott 2012. június 28-i műsorához

Jó estét kívánok! A 47. adásban élőben köszöntöm a hallgatót. A Rakott ma a 3 nap múlva, vasárnap este, a döntővel záruló futball-eb-vel foglalkozik. Tudom, sokaknak már a futballtól csömöre van. Jogos kérdés, hogy kell-e még a dömpinget követni, fokozni? Mentségünk lehet, hogy mint a legtöbbször, most is csak jó apropó, kedves kiindulópont Európa és momentán az ő futballja. Ma sem követjük a klasszikus mondást: ti., hogy a hagymát is hagymával esszük, azaz a futballt a focival nyeljük-nyaljuk-faljuk. Tematikailag sem pusztán a szurkolókhöz szeretnénk szólni. Sőt, a drukkereknek se fejtágítót kínálunk, hanem talán érdekes háttér-elemzést, bizarr egybevetést, éles szemű meglátást és lényegi következtetést szeretnénk csokorba gyűjteni és átadni a hallgatónak - a focin innen lévő és rajta túli elegyes ügyekről. Így pl.: a nemzetek játéka kategorizálva (újsághír volt: a szorgalmasak játszottak a szeszélyesek ellen), azután hogy is fest a kandidálás-rendezés színe és fonákja, mire jutott itt a Kelet és a Nyugat egymással?

Érdeemes fejtegetni és szemléltetni a sport és az üzlet, a sport és a biztonság kapcsolatát, továbbá a kis- és nagypolitika színvallását az utcai megmozdulások, rendbontások, rendészeti bajok, nemzetközi kihívások, beszólások közepette! Jó lesz górcső alá venni a meccsek és egyéb történések ambivalens médiabeli tálalását is. Kihagyhatatlan a sztárok (lelki)világa: a nagy fennforgások és a hozzájuk méltó bukások oka, tanulsága. Végül, szót érdemel mindezek fogadtatása, képe és hatása itthon: Futbóliában. A magyar labdarúgás tyúklépésekkel halad a kontinens alsó vagy talán a felső széle-közepe nyomában. Ide való lehet, a honi futballra illhet a hasonlat: ha a tyúk a múltjába néz, akkor tojás; ha a jövőjébe, akkor leves. Megyünk talán a levesbe: s észre se vesszük? Honnan jövőnk, hová tartunk mi – az elítélés képest?

Örömmel olvastam még Földváron, hogy már az adás előtt jött(ek) hozzászólás(ok) a műsor előhangjához. Köszönet főleg Albertnek, meg azoknak is, akik most terveznek kommentelni. Alázattal iparkodtam – s igyekszem most is - válaszolni a felvetés érdemére. Mivel nem minden hallgató követi és alakítja a fórumot, íme egy kis idézet a válaszból: ismét példát láttunk-kaptunk abból, hogy a sport tényleg több, mint vér nélküli háború. Jellegetesen volt igazi görög dráma, angol hidegvér, szélmalomharc kopogó holland facipőben, német precizitás, nagy spanyol armada, cseh remek és magyar balsors is. Utóbbi: a magyar játékvezetői ötös balszerencsés /nem gól!/ döntésének az üzenete sem csak a labdarúgásnak szól: bizony bármilyen fájó is, a hibának kell hogy legyen (arányos!) következménye. Ettől több és más a nagy játék, mint egy pávatánc, rókatánc vagy vitustánc. Európa színvonala és húzóágazata az, ami kint volt látható - minden ellentmondásával együtt. Az meg az itthoni virtuális küszködés (pl. aktuálisan a fókuszban egy kulcskérdés, hogy hány szerb spíler megy honnan hová?!): - nos, ez valami más. Ebben a században sokan megérhetik, hogy magyar csapat is ott lesz a kontinens élbolyában, és nem vall szégyent.

Kassai Viktor úr és bírói csapata beelőzött: két ízben is fair módon tette a dolgát. Ám egyszer tévedett (nem csalt!): ezért bátorítás, szelíd szó illesse őket, ne piszkátúra. Kassai és csapata, már itthon, példát mutatott a bakit követő sportszerű kiállásból is! Folytassa Spori!! A modern kor általános tanulsága, hogy nem a gép, hanem az ember a fő kockázati tényező, a gyenge láncszem. Múlt századi hozzáállással nem kezelhető e század milliméterekben, tizedmásodpercekben emberek millióját érintő, és euro-milliárdokat eldöntő vitája, világa. Szóval: FUTBALL lesz európai tükörben, honi kitekintésekkel és bepillantásokkal. Két vendégünk a labdarúgás elkötelezett, mégis tárgyilagos híve és krónikása: Murányi András főszerkesztő-helyettes és Pető Péter szerkesztő-újságíró. Mindkét úr jeles, satirikus publicista is: ezért talán nem csak a labda fog jelképesen gurulni. Mindkét sportbarát volt már a műsorunk vendége, ezért ismét bemutatni őket nem szükséges. **Szervusztok szerkesztő urak: a hallgató nevében is üdvözöllek Titeket a stúdióban.**

Szünet előtt két kérdés-csoport adódnék: 1)Az összesen 31 mérkőzésből lement 29: vajon ez már jó ok egy gyorsmérleg elkészítésére?! Hogy szól a summázat szerintetek? 2)Megállapítható vajon, hogy Európa merre tart ezen a téren? Hatott-e a labdarúgására a gazdasági-pénzügyi válság, és kb. hol helyezhető el ez a torna a többi futball-EB sorában?
Az első negyedóra elteltével rövid közszolgálati és kereskedelmi szünetet tartunk, de jövőnk vissza. Folytatódik a Rakott Murányi Andrással és Pető Péterrel - sportbarát újságíró és szerkesztő urakkal. A téma: a futball-eb a közelgő finálé nyomtávján.

Kérdés Hozzátok: voltak-e kint Lengyelországban és/vagy Ukrajnában személyesen is pár meccsen? És ha igen, mit tapasztaltok a stadionon belül és kívül? Ha nem voltak kint, akkor pedig van-e nagyobb hiányérzetek a látnivaló dolgában, - tehát nem az élményre vonatkozik a kérdés?! 30 kamera, lassítással, ismétléssel többet nyújt-e, mint 70-100 méterről nézni egy az egyben a történéseket? Szerintetek? Ebben a blokkban javaslom áttekinteni a két rendező ország közreműködését, vendég-látását, a nézők és a sajtó kiszolgálását, azaz a foci-EB logisztikáját, üzleti mérlegét, hatását a rendező országok életére, közállapotaira, reputációjára? Mi vezetett oda, hogy e két ország nyert, igazolta-e a rendezés a várakozásokat? Mit számított itt a politika mini-vétója? Törvényszerű volt-e, hogy a két rendező nem jutott tovább a II. körre?

Két rossz poén szemléltette már a kezdet előtt a viszonyokat. 1) Lengyel újságíró jelezte, nálunk az I. meccs a nagy nyitása, a II. a mindent eldöntő party, a III. a búcsúmeccs. Replika erre: lesz nektek HASZTALA-VISZTULA. 2) Kamu hirdetés volt: jöjjön el hozzánk az EB-re a gyönyörű Ukrajnába! A kocsija már itt van!

Szerkesztő urak: következék minden, ami két ország, két gazdaság szempontjából mutatja a háttérrel, az induló esélyeket, majd szembesíti azokat a tényleges megvalósulással! Plusz játék: mi lett volna, ha mi kapjuk a rendezés jogát a horvátokkal párban: bírtuk volna? Nem az MLSZ, hanem az ország, a honi gazdaság és infrastruktúra szemszögéből nézve! Van-e tanulság a presztízs-beruházásokat illetően?

Még mindig nem a zöld gyepet taposva, mi volt a fő benyomások az EB-ről Európa szempontjából? Arra tart vajon az UEFA, amerre az Unió halad? Közeledés, helyben járás vagy távolodás volt megfigyelhető az uniós politika egysége(s) vonatkozásában? Végül, a válságban lévő országok csapatain meglátszott-e a hazai problémák nyomása? Volt egy görög szurkolói bon mot: nincs jó kormányunk, nincs jó pénzünk, lassan semmink sincsen, de önbecsülésünk, az van! Ti hogy látjátok ezt!?

Ismét szünetet tartunk, de a hírek után jövőnk vissza. Folytatjuk a Rakottat Murányi Andrással és Pető Péterrel. **Ebben a blokkban a mérkőzések és a csapatok „válogatott” kivesézése következék! Bulvár ízű, mégis szemléletes és pörgő kérdés-felelet lehet: egyes leg-ek sorra vétele. Legjobb csapat, legemlékezetesebb mérkőzés, legnagyobb meglepetés, baki, gól vagy védés, elnézés, leginkább rokonszenves játékos, edző, bíró, kommentátor?! Avagy ugyanez negatív oldalról: volt-e sumákság, betli, brutális durvaság, melléfogás,**

tévedés vagy megpulykázás, azután ki lett a legfőbb lúzer?! Majd ellentétként jöjjön szóba egy vagy több igazi hős és hőstett! Az EB színei jöjjenek!

Elérkeztünk a mai utolsó szünetünkhöz, de jövünk vissza. Folytatódik és rövidesen be is fejeződik a Rakott Murányi Andrással és Pető Péterrel. Ebben a blokkban már csak pár villám-kérdésről lesz idő és mód még beszélgetni. Az EB hogyan lenne viszonyítható más kontinens hasonló versenysorozatához? Kie a hegemonia? Milyen szakmai tanulság adódott a játékszerek dolgában: azaz mit is ér és jelent az a bizonyos spanyol 1-4-6-0 felállítás? A mérkőzések médiabeli megjelenítése jó volt? Érzékelhető volt-e a labdarúgás fejlődése avagy semmi különös? Ha van előre lépés, akkor vajon hol és miben? Mit kellene nekünk, magyaroknak tanulságként levonni mindebből? És végül, de nem utolsó sorban tetszett-e Nektek a szurkolók színes parádéja? Fedeztetek-e fel nóvumot a sajtó-munka kapcsán? Én igen: igencsak tetszett az a hazai friss hang és a gyors, derűs tálalási mód, ami több internetes portált, köztük a Nemzeti Sportét is jellemezte!

Ma este még, percek múlva az utolsó elődöntő jön, majd 1-én a döntő. Tippetek? Én nem: úgyse nyernék, sose sikerült találnom, habár, egyszer két Wass Albert kötetet húztam ki a zsákbamacskából. Többé aligha kísérletezem.

Köszönöm, hogy a vendégünk voltatok: Murányi András és Pető Péter futball-barát szerkesztő urak. Köszönöm a Klubrádió munkatársainak: Árva Brigittának és Józsa Péternek is a segítő közreműködést. Jőmagam egy pötty nyaralást iktatok programba. Így a legközelebbi élő adásunk remélhetőleg augusztus 9-én lesz. (De még mindig az idei nyáron!) Akkor a magyarországi közúti közlekedés színe és fonákja jön szóba. Beszélni fogunk az automobilizmus európai és honi trendjeiről, a gazdasági-pénzügyi válság beszűrődéséről, a mind több nehézséget, terhet hozó jogi rendszerváltozás kínjairól, a közlekedési kultúra állapotáról, a rendészeti gyakorlat kihívásairól, és azokról a tennivalókról, amelyeket az állam és az autós rendre másként ítél meg. Két vendégünk nívós profi, igényes elemző, de - Soós Zoltán költő korabeli szavaival - nem „gorombakovácsok”: azaz Dr. Kovács Zoltán úr, az Autóklub főtítkára és Dr. Kovács Kázmér szakjogász-ügyvéd, az Autóklub bizottsági elnöke lesz. A viszont hallásra: K.Gy. műsorát hallották.

Szép estét kívánok, illetve a vendégeinkkel együtt kívánunk a hallgatónak. A viszont hallásra: K. Gy. műsorát hallották.